

Громова О. Є., к.е.н., доцент
Іванчик Т. О., студентка, **Андрощук М.О.**, студент
Вінницький торговельно-економічний
інститут КНТЕУ, м. Вінниця, Україна

ШЛЯХИ ПРОСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ ДЕРЕВООБРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ НА РИНКУ УКРАЇНИ В УМОВАХ НЕОІНДУСТРІАЛЬНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Світова економіка перебуває у стані постійних змін, що є наслідком різноманітних політичних, суспільних і економічних процесів. Вона постійно адаптується до нових умов. В часи доіндустріальних економічних відносин на першому місці був аграрний сектор національного ринку, що вимірювався сільськогосподарською продукцією, поставленою на експорт. На зміну доіндустріальній моделі прийшла індустріалізація, яка характеризувалася підвищенням виробничих потужностей деревопереробної і металургійної промисловостей. Це призвело до масового переселення людей з сільської місцевості у міста. На зміну індустріалізації прийшов постіндустріальний етап економічного розвитку. Однією з його основних рис було розширення сфери послуг та інформатизація більшості сфер діяльності людей. Проте недостатній рівень соціально-економічної стабілізації цієї моделі розвитку спричинив необхідність пошуку нових механізмів розвитку національної економіки. Таким чином світова спільнота підійшла до неоіндустріалізації економіки.

Проблеми неоіндустріального розвитку економіки досліджено у працях Амоша А. І., Збаразської Л. О., Котова Є. В., Романової О. А., Чабанова О. та інших науковців.

Певні історико-політичні умови спричинили запізніле формування неоіндустріальної економічної моделі України порівняно з країнами Західної Європи. Особливо це стосується деревообробного промислового сектору. Тому дослідження цієї проблеми є особливо актуальним за умов сучасного розвитку національного ринку.

За даними Держслужби статистики України, підприємства деревопереробної промисловості у 2017-2018 роках становили близько 10% від усіх офіційно зареєстрованих компаній інших промислових секторів. Це на 20% менше, ніж у будівельній галузі, на 15% менше, ніж у транспортній і на 47% менше, ніж в оптовій і роздрібній торгівлі. Показники за період з 2014 по 2016 роки вказують на поступову дестабілізацію деревопереробного промислового сектору на ринку України [1].

Загальна динаміка розвитку деревопереробної промисловості за умов неоіндустріальної економіки показує, що вона потребує впровадження нових шляхів просування.

Зокрема, Збаразська Л. О. зазначає, що на сучасному етапі економічного розвитку українська деревопереробна промисловість усе ще користується малоефективними технологічними процесами обробки сировини, що призводить до великої кількості виробничих відходів [2, с. 11-13]. Ми вважаємо, що

впровадження сучасних комп'ютерних систем у процес первинної і вторинної обробки деревини дозволило б позитивно вплинути на вирішення цього питання.

Котов Є. С. наголошує на іншій причині погіршення стану деревопереробної промисловості – зменшення кількості держзамовлень, спричинене збільшенням частки імпорту на ринку України готової продукції з дерев'яних матеріалів гіршої якості. Через вищу ціну національний промисловий сектор просто не в змозі конкурувати з іноземними компаніями [3, с. 64]. Як наслідок, вітчизняні виробники вимушені шукати ринки збуту за межами України, де критерій високої якості нічим не поступається ціні. Ми вважаємо, що для вирішення цієї проблеми, підприємства деревопереробного промислового сектору мають краще захищатися на національному ринку та отримувати відповідну правову й фінансову підтримку.

На думку Романової О. А., значне зменшення кількості державних підприємств може негативно вплинути на розвиток цілого промислового сектору [4, с. 61]. У першу чергу це пов'язано з тим, що приватні підприємства є менш захищеними перед економічними кризами та дестабілізацією суспільно-політичної ситуації в межах країни.

Отож, неоіндустріальна модель розвитку економіки лише починає стабілізуватися на просторах України, що є наслідком суспільно-політичних процесів упродовж усього періоду становлення української держави. Проблеми розвитку промисловості загалом та деревопереробного промислового сектору в цілому в межах «нової економіки» є не достатньо вивченими, що актуалізує подальші дослідження у цьому напрямку.

Список використаних джерел:

1. Державна служба статистики України: офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
2. Збаразська Л. О. Неоіндустріалізація в Україні: концепт національної моделі / Л. О. Збаразська // Економіка промисловості. – 2016. – № 3 (75). – С. 5–32.
3. Котов Є. В. Оцінка перспектив неоіндустріальної модернізації промислового регіону / Є. В. Котов, Іванов С. В. // Вісник економічної науки України. – 2016. – № 1. (30) – С. 61–70.
4. Романова О. А. Формирование теоретической платформы как системной основы промышленной политики в условиях новой индустриализации / О. А. Романова, Н. Ю. Бухвалов // Экономические и социальные перемены: факты, тенденции, прогноз. – 2014 – № 2(32) – С. 53–66.

Громова О. Є., к.е.н. доц.

Коваленко Д. О., магістр

Вінницький торговельно-економічний інститут
КНТЕУ

Мусієнко О. Л., ст. викладач

Вінницький фінансово-економічний
університет

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ІНТЕРНЕТ-МАРКЕТИНГУ

У сучасній економіці на перший план виступає завдання управління не стільки споживчим попитом, скільки балансом потреб всіх учасників ринку з